

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 41: Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven). (Acontoskatteordning for alle selskaber m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 23/10 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Verner (S):

Socialdemokratiet støtter skatteministerens forslag om ændring af selskabsskatteloven, således at selskaber ligestilles med hensyn til acontoindbetaling af selskabsskat.

Selskaber, hvis første indkomstår påbegyndtes efter 29. januar 1992, har været omfattet af acontoskatteordningen, hvorimod selskaber, der har haft første regnskabsår tidligere, ikke har været omfattet af denne ordning.

Med den udformning, lovforslaget har, skal acontoskat betales som 50 pct. af gennemsnittet af de sidste 3 års indkomstskat. Der er efter lovforslaget mulighed for at regulere acontoskatten op eller ned afhængig af virksomhedens indtjening, og med det foreliggende forslag tilgodeses virksomhederne rent faktisk med den lavere selskabsskat, der jo er 34 pct.

I Socialdemokratiet finder vi ikke nogen saglig begrundelse for, at en del virksomheder har en så udstrakt skattecredit, som eksisterer på nuværende tidspunkt, så derfor tilslutter vi os lovforslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

Også for lovforslag nr. L 41 drejer det sig om, at regeringen skal få nogle pæne resultater på bundlinjen, så det tager sig bedre ud i offentlig-

hedens øjne, og det er der jo ikke noget besynderligt i, for det har vi set før.

Denne gang gælder det en ændring af afregningstidspunktet for selskabsskatteafregning. Det er rigtigt, som den tidligere ordfører sagde, at det kun er for selskaber og fonde, der er stiftet før 1992, hvor afregningstidspunktet i øjeblikket er frivilligt. Med andre ord er det kun selskaber og fonde stiftet før 1992, som i dag har mulighed for at betale skatten året efter som en restskat, men – og det synes jeg da også er en vigtig pointe – til en højere sats.

Regeringen vil nu tvinge disse selskaber, der er stiftet før 1992 til at betale den obligatoriske acontoskat, frivillighedsprincippet bliver altså inddraget, og det drejer sig rent faktisk om ikke mindre end 37.000 mindre virksomheder. De selskaber har jo i dag haft den mulighed at ændre afregningen til acontoskat, men har valgt at fastholde den eksisterende model, og det må man formode skyldes likviditetsmæssige overvejelser, som virksomhederne har gjort sig. Men nu vil regeringen altså tvinge et stort antal virksomheder til at handle i strid med, hvad de tidligere har fundet mest rentabelt og mest fornuftigt.

Med dette udspil kommer selskaberne til i samme år både at skulle betale restskatten fra sidste år og den tvungne acontoskat for indeværende år, og det kræver, at virksomhederne har adgang til likviditet eller har mulighed for at låne pengene.

Det ser ud til, at regeringen har glemt, at det er sådan, at mindre virksomheder ofte har større vanskeligheder ved at planlægge produktionen og måske også investeringerne, end de større selskaber har, og heller ikke i dette forslag har skatteministeren taget højde for de bureaukratiske og administrative omkostninger, der vil blive pålagt virksomhederne.

Med sit forslag vil skatteministeren ramme den store underskov af mindre virksomheder, der af den ene eller den anden grund har en stram likviditet, den type virksomheder, der ikke ligger inde med de nødvendige midler, og som ofte er udsat for store konjunkturudsving.

I skatteministerens bemærkninger til lovforslaget hedder det, at selskaber skal betale en ordinær acontoskat, der svarer til 50 pct. af gennemsnittet af de sidste 3 års indkomst.

Hvis man altså har haft 3 gode indkomstår efterfulgt af et dårligere år, altså et indtjeningsmæssigt vanskeligere år, kommer man i virke-